EUROPAPARLAMENTET

2004 *2009*

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

2008/0243(COD)

2.3.2009

***I
FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat (omarbetning)
(KOM(2008)0820 – C6-0474/2008 – 2008/0243(COD))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Föredragande: Jeanine Hennis-Plasschaert

(Omarbetning – artikel 80a i arbetsordningen)

Teckenförklaring

*	Samrådsförfarandet *majoritet av de avgivna rösterna*
**I	Samarbetsförfarandet (första behandlingen) *majoritet av de avgivna rösterna*
**II	Samarbetsförfarandet (andra behandlingen) *majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten* *majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten*
***	Samtyckesförfarandet *majoritet av parlamentets samtliga ledamöter utom i de fall som avses i artiklarna 105, 107, 161 och 300 i EG-fördraget och artikel 7 i EU-fördraget*
***I	Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen) *majoritet av de avgivna rösterna*
***II	Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen) *majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten* *majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten*
***III	Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen) *majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna det gemensamma utkastet*

(Angivet förfarande baseras på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit.)

Ändringsförslag till lagtexter

Parlamentets ändringar markeras med ***fetkursiv stil***. I samband med ändringsakter ska de delar av en återgiven befintlig rättsakt som inte ändrats av kommissionen, men som parlamentet önskar ändra, markeras med **fet stil**. Eventuella strykningar ska i sådana fall markeras enligt följande: [...]. *Kursiv stil* används för att uppmärksamma berörda avdelningar på eventuella problem i texten. Kursiveringen används för att markera ord eller textavsnitt som det finns skäl att korrigera innan den slutliga texten produceras (exempelvis om en språkversion innehåller uppenbara fel eller saknar textavsnitt). Dessa förslag underställs berörda avdelningar för godkännande.

INNEHÅLL

Sida

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION 5

MOTIVERING 23

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat (omarbetning)
(KOM(2008)0820 – C6-0474/2008 – 2008/0243(COD))

(Medbeslutandeförfarandet – omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0820),

– med beaktande av artikel 251.2 och artikel 63.1 1a i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0474/2008),

– med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter[1],

– med beaktande av skrivelsen av den 16 februari 2009 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor i enlighet med artikel 80a.3 i arbetsordningen,

– med beaktande av artiklarna 80a och 51 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-.../2009), och av följande skäl:

A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom det anpassats till rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och med de tekniska anpassningar som godkänts av utskottet för rättsliga frågor, och såsom ändrat av parlamentet nedan.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

[1] EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Ändringsförslag 1

Förslag till förordning
Skäl 15

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
(15) En personlig intervju bör arrangeras för att underlätta fastställandet av vilken medlemsstat som ska ansvara för prövningen av en ansökan om internationellt skydd och***, om nödvändigt,*** muntligen upplysa de sökande om tillämpningen av denna förordning.	(15) En personlig intervju bör arrangeras för att underlätta fastställandet av vilken medlemsstat som ska ansvara för prövningen av en ansökan om internationellt skydd och muntligen upplysa de sökande om tillämpningen av denna förordning.

Or. en

Motivering

De sökande bör alltid upplysas muntligen om tillämpningen av denna förordning.

Ändringsförslag 2

Förslag till förordning
Skäl 22a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
	(22a) Dublinsystemet är inte i sig en orsak till särskilt starkt asyltryck eller en överdriven börda för medlemsstaterna. Det är därför viktigt att undersöka och föreslå bindande instrument för att trygga solidaritet och en högre skyddsnivå.

Or. en

Motivering

Det är nödvändigt att betona vikten av att lägga fram bindande instrument som syftar till att i större utsträckning trygga solidariteten mellan medlemsstaterna samt en högre skyddsnivå.

Ändringsförslag 3

Förslag till förordning
Artikel 2 – led h

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
h) underårig utan medföljande vuxen: en underårig som anländer till medlemsstaternas territorium utan medföljande vuxen som enligt lag eller sedvana ansvarar för ***dem***, så länge som ***de*** inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen. Detta inbegriper underåriga som lämnas utan medföljande vuxen efter att ha anländ till medlemsstaternas territorium.	h) underårig utan medföljande vuxen: en underårig som anländer till medlemsstaternas territorium utan medföljande vuxen som enligt lag eller sedvana ansvarar för ***honom eller henne***, så länge som ***han eller hon*** inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen. Detta inbegriper underåriga som lämnas utan medföljande vuxen efter att ha anländ till medlemsstaternas territorium.

Or. en

Motivering

För att uppnå en enhetlig ordalydelse genomgående i texten.

Ändringsförslag 4

Förslag till förordning
Artikel 4 – punkt 1 – led g

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
g) rätten att få åtkomst till uppgifter som rör sökanden och att begära att oriktiga uppgifter om vederbörande rättas eller att olagligen behandlade uppgifter om denne utplånas, ***inbegripet rätten att få information om*** förfarandena för utövande av dessa rättigheter ***och*** kontaktuppgifter till de nationella tillsynsmyndigheter som ska vara behöriga att pröva frågor om skydd av personuppgifter.	(g) rätten att få åtkomst till uppgifter som rör sökanden och att begära att oriktiga uppgifter om vederbörande rättas eller att olagligen behandlade uppgifter om denne utplånas, ***och*** förfarandena för utövande av dessa rättigheter ***inbegripet*** kontaktuppgifter till ***de myndigheter som anges i artikel 33 och*** de nationella tillsynsmyndigheter som ska vara behöriga att pröva frågor om skydd av personuppgifter.

Or. en

Motivering

Det bör klargöras att sökanden bör informeras om innehållet och inte bara om rätten att få åtkomst till uppgifter som rör honom eller henne och att begära att oriktiga uppgifter rättas eller utplånas, samt, separat, om de förfaranden som han eller hon kan använda sig av. Genom tillägget om kontaktuppgifterna till de behöriga nationella myndigheter som ansvarar för Dublinsamarbetet tar man även hänsyn till att det primärt är den registeransvarige som är behörig att pröva frågor om skyddet av personuppgifter.

Ändringsförslag 5

Förslag till förordning
Artikel 4 – punkt 2 – stycke 1

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
2. Den information som avses i punkt 1 ska tillhandahållas sökanden skriftligt, på ett språk denne rimligen kan förväntas förstå. Medlemsstaterna ska använda sig av den gemensamma broschyr som utarbetats för ändamålet i enlighet med punkt 3.	2. Den information som avses i punkt 1 ska tillhandahållas sökanden skriftligt, på ett språk ***som*** denne ***förstår eller*** rimligen kan förväntas förstå. Medlemsstaterna ska använda sig av den gemensamma broschyr som utarbetats för ändamålet i enlighet med punkt 3. *(Detta ändringsförslag gäller hela texten. Om det antas måste motsvarande ändringar göras genomgående.)*

Or. en

Motivering

Syftet med detta ändringsförslag är att anta en enhetlig modell genomgående för ett antal gemenskapsrättsakter med liknande hänvisningar till den nivå som krävs vad avser språkförståelsen.

Ändringsförslag 6

Förslag till förordning
Artikel 4 – punkt 2 – stycke 2

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
Om det är nödvändigt för att sökanden ska kunna ta till sig informationen, ska den även tillhandahållas muntligen, vid den	För att sökanden ska kunna ta till sig informationen, ska den även tillhandahållas muntligen, vid den intervju som ska

intervju som ska anordnas enligt punkt 5.	anordnas enligt punkt 5.

Or. en

Motivering

Se motiveringen till ändringsförslag 1.

Ändringsförslag 7

Förslag till förordning
Artikel 5 – punkt 1

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
1. Den medlemsstat som utför arbetet med att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig enligt denna förordning ska ***erbjuda*** sökandena ***möjlighet att genomgå*** en personlig intervju med en person som enligt nationell lagstiftning är behörig att utföra en sådan intervju.	1. Den medlemsstat som utför arbetet med att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig enligt denna förordning ska ***kalla*** sökandena ***till*** en personlig intervju med en person som enligt nationell lagstiftning är behörig att utföra en sådan intervju.

Motivering

Det är viktigt att tydligare framhålla att intervjun är obligatorisk.

Ändringsförslag 8

Förslag till förordning
Artikel 5 – punkt 2

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
2. Den personliga intervjun ska syfta till att underlätta arbetet med att fastställa ansvarig medlemsstat***,*** i synnerhet ***genom att*** ge sökanden möjlighet att ge in de relevanta uppgifter som krävs för ett korrekt fastställande av ansvarig medlemsstat, och till att underrätta sökanden muntligen om tillämpningen av denna förordning.	2. Den personliga intervjun ska syfta till att underlätta arbetet med att fastställa ansvarig medlemsstat ***och*** i synnerhet ge sökanden möjlighet att ge in de relevanta uppgifter som krävs för ett korrekt fastställande av ansvarig medlemsstat, och till att underrätta sökanden muntligen om tillämpningen av denna förordning.

Or. en

Motivering

Förtydligande.

Ändringsförslag 9

Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 5a (ny)

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
	5a. Inom ramen för tillämpningen av denna förordning och enligt villkoren i artikel 17 i direktiv 2005/85/EG får medlemsstaterna använda sig av läkarundersökningar för att fastställa åldern på ensamkommande barn.
	Om läkarundersökningar används ska medlemsstaterna se till att de genomförs på ett rimligt och noggrant sätt, i enlighet med vetenskapliga och etiska standarder.

Or. en

Motivering

Den pågående diskussionen om vilka hänsyn som måste tas i samband med läkarundersökningar bör beaktas vid den kommande översynen av direktiv 2005/85/EG. Om medlemsstaterna väljer att använda sig av sådana undersökningar bör de under alla omständigheter se till att de genomförs i enlighet med vetenskapliga och etiska standarder.

Ändringsförslag 10

Förslag till förordning
Artikel 7 – punkt 2

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
2. Vilken medlemsstat som har ansvaret i enlighet med kriterierna i detta kapitel ska fastställas på grundval av situationen vid den tidpunkt då den asylsökande först lämnade in sin ansökan om internationellt skydd i en medlemsstat.	*(Berör inte den svenska versionen.)*

Or. en

Motivering

(Berör inte den svenska versionen.)

Ändringsförslag 11

Förslag till förordning
Artikel 7 – punkt 3

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
3. Genom avvikelse från punkt 2 ska den ansvariga medlemsstaten enligt kriterierna i artiklarna 8–12, för att säkerställa principen om familjens enhet följs och att hänsyn tas till barnets bästa, fastställas mot bakgrund av situationen när personen som ansöker om internationellt skydd gav in sin senaste ansökan om internationellt skydd. Denna punkt ska vara tillämplig på villkor att asylsökandens tidigare ansökningar ännu inte blivit föremål för ett första avgörande i sak.	*(Berör inte den svenska versionen.)*

Or. en

Motivering

(Berör inte den svenska versionen.)

Ändringsförslag 12

Förslag till förordning
Artikel 26 – punkt 1

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
1. En sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d ska ha rätt till ett effektivt rättsmedel, i form av en saklig och rättslig överprövning eller omprövning i domstol av det beslut om överföring som avses i artikel 25.	*(Berör inte den svenska versionen.)*

Or. en

Motivering

(Berör inte den svenska versionen.)

Ändringsförslag 13

Förslag till förordning
Artikel 26 – punkt 2

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
2. Medlemsstaterna ska föreskriva en skälig tidsperiod inom vilken den berörda personen får utöva sin rätt till ett effektivt rättsmedel enligt punkt 1.	*(Berör inte den svenska versionen.)*

Or. en

Motivering

(Berör inte den svenska versionen.)

Ändringsförslag 14

Förslag till förordning
Artikel 26 – punkt 2 – stycke 1a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
	Denna tidsperiod ska omfatta minst sju arbetsdagar från den dag då meddelandet överlämnades i enlighet med artikel 25.1.

Or. en

Motivering

Syftet med detta ändringsförslag är att ytterligare specificera begreppet ”en skälig tidsperiod”.

Ändringsförslag 15

Förslag till förordning
Artikel 26 – punkt 3

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
3. Vid ett överklagande eller en ansökan om omprövning av ett sådant beslut om överföring som avses i artikel 25, ska den myndighet som anges i punkt 1 i denna artikel på eget initiativ och så snabbt som möjligt***, dock ej senare än sju arbetsdagar från det att överklagandet eller ansökan om omprövning gavs in,*** besluta huruvida den berörda personen får stanna på den berörda medlemsstatens territorium i väntan på resultatet av överprövningen eller omprövningen.	3. Vid ett överklagande eller en ansökan om omprövning av ett sådant beslut om överföring som avses i artikel 25, ska den myndighet som anges i punkt 1 i denna artikel ***på begäran av den berörda personen eller*** på eget initiativ och så snabbt som möjligt besluta huruvida den berörda personen får stanna på den berörda medlemsstatens territorium i väntan på resultatet av överprövningen eller omprövningen.

Or. en

Motivering

Det torde vara tillräckligt med formuleringen ”så snabbt som möjligt”, som innebär att den ansvariga myndigheten beslutar utan onödigt dröjsmål. Det bör också klargöras att även sökanden kan begära att den ansvariga myndigheten beslutar huruvida den berörda personen får stanna på den berörda medlemsstatens territorium i väntan på resultatet av överprövningen eller omprövningen.

Ändringsförslag 16

Förslag till förordning
Artikel 27 – punkt 2

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.2 i direktiv […/…/EG] [om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna] får medlemsstaterna, om det visar sig nödvändigt, på grundval av en individuell bedömning i varje fall, under förutsättning att mindre ingripande åtgärder inte kan tillämpas på ett effektivt sätt, kvarhålla en	2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.2 i direktiv […/…/EG] [om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna] får medlemsstaterna, om det visar sig nödvändigt, på grundval av en individuell bedömning i varje fall, under förutsättning att mindre ingripande åtgärder inte kan tillämpas på ett effektivt sätt, kvarhålla en

asylsökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d, som omfattas av ett beslut om överföring till en annan medlemsstat, i förvar på en bestämd plats endast om det finns en ***betydande*** risk för att vederbörande annars avviker.	asylsökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d, som omfattas av ett beslut om överföring till en annan medlemsstat, i förvar på en bestämd plats endast om det finns en risk för att vederbörande annars avviker.

Or. en

Motivering

Det skulle kunna bli svårt att helt entydigt definiera ”betydande risk för att vederbörande annars avviker”. Risken i sig definieras i artikel 2.1.

Ändringsförslag 17

Förslag till förordning
Artikel 27 – punkt 7 – stycke 1

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
7. Ett beslut om kvarhållande i förvar enligt punkt 2 ska vara skriftligt och inbegripa de faktiska och rättsliga skälen för beslutet, och särskilt ange varför det anses föreligga en ***betydande*** risk att den berörda personen avviker samt hur länge kvarhållandet i förvar kommer att vara.	7. Ett beslut om kvarhållande i förvar enligt punkt 2 ska vara skriftligt och inbegripa de faktiska och rättsliga skälen för beslutet, och särskilt ange varför det anses föreligga en risk att den berörda personen avviker samt hur länge kvarhållandet i förvar kommer att vara.

Or. en

Motivering

Se motiveringen till ändringsförslag 16.

Ändringsförslag 18

Förslag till förordning
Artikel 27 – punkt 8

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
8. Varje gång en person kvarhålls i förvar i enlighet med punkt 2, ska ***det fortsatta*** kvarhållandet med jämna mellanrum ses	8. Varje gång en person kvarhålls i förvar i enlighet med punkt 2, ska kvarhållandet med jämna mellanrum ses över av en

över av en domstol, antingen på begäran av den berörda personen eller på domstolens eget initiativ. Kvarhållande i förvar får aldrig förlängas i onödan.	domstol, antingen på begäran av den berörda personen eller på domstolens eget initiativ. Kvarhållande i förvar får aldrig förlängas i onödan.

Or. en

Motivering

Frasen ”det fortsatta” kombinerad med ”kvarhållandet” riskerar att skapa förvirring vad avser den aktuella typen av kvarhållande.

Ändringsförslag 19

Förslag till förordning
Artikel 30a (ny)

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
	Artikel 30a
	Formerna för verkställande av överföringar
	1. Den medlemsstat som verkställer överföringen ska främja frivilliga överföringar genom att förse sökanden med adekvat information.
	2. Om överföringar till den ansvariga medlemsstaten verkställs med kontrollerade avresor eller med avresor med eskort ska medlemsstaterna se till att de verkställs på ett humant sätt och med full respekt för de berörda personernas grundläggande rättigheter och mänskliga värdighet.

Or. en

Motivering

De bestämmelser som inkluderats i skäl 19 – ”Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 av den 2 december 2003 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 343/2003 får överföringar till den ansvariga medlemsstaten genomföras på frivillig grund, i form av kontrollerad avresa eller med eskort. Medlemsstaterna bör främja frivillig överföring och se till att kontrollerade avresor och avresor med eskort

genomförs på ett humant sätt, med full respekt för de berörda personernas grundläggande rättigheter och mänskliga värdighet.” – bör återspeglas i de bindande delarna av texten.

Ändringsförslag 20

Förslag till förordning
Artikel 31 – punkt 2

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
2. Om kommissionen anser att de rådande förhållandena i en medlemsstat kan leda till att skyddet för personer som ansöker om internationellt skydd inte överensstämmer med gemenskapslagstiftningen, särskilt direktiv […/…/EG] om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna ***och*** direktiv 2005/85/EG, kan den i enlighet med förfarandet i punkt 4 besluta att alla överföringar av sökande i enlighet med denna förordning till den berörda medlemsstaten tillfälligt ska avbrytas.	2. Om kommissionen anser att de rådande förhållandena i en medlemsstat kan leda till att skyddet för personer som ansöker om internationellt skydd inte överensstämmer med gemenskapslagstiftningen, särskilt direktiv […/…/EG] om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna***,*** direktiv 2005/85/EG ***och direktiv 2004/83/EG***, kan den i enlighet med förfarandet i punkt 4 besluta att alla överföringar av sökande i enlighet med denna förordning till den berörda medlemsstaten tillfälligt ska avbrytas.

Or. en

Motivering

Rådets direktiv 2004/83/EG (om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet) är det centrala instrumentet i EU:s asyllagstiftning och bör därför nämnas uttryckligen.

Ändringsförslag 21

Förslag till förordning
Artikel 31 – punkt 3

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
3. Om en medlemsstat anser att de rådande förhållandena i en annan medlemsstat kan leda till att skyddet för personer som ansöker om internationellt skydd inte	3. Om en medlemsstat anser att de rådande förhållandena i en annan medlemsstat kan leda till att skyddet för personer som ansöker om internationellt skydd inte

överensstämmer med gemenskapslagstiftningen, särskilt direktiv […/…/EG] om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna ***och*** direktiv 2005/85/EG, kan den begära att alla överföringar av sökande i enlighet med denna förordning till den berörda medlemsstaten tillfälligt ska avbrytas.	överensstämmer med gemenskapslagstiftningen, särskilt direktiv […/…/EG] om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna***,*** direktiv 2005/85/EG ***och direktiv 2004/83/EG***, kan den begära att alla överföringar av sökande i enlighet med denna förordning till den berörda medlemsstaten tillfälligt ska avbrytas.
Framställan ska riktas till kommissionen. Den ska vara motiverad och särskilt innehålla närmare uppgifter om den situation i den berörda medlemsstaten som pekar på en möjlig brist på överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen, särskilt direktiv […/…/EG] om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna.	Framställan ska riktas till kommissionen. Den ska vara motiverad och särskilt innehålla närmare uppgifter om den situation i den berörda medlemsstaten som pekar på en möjlig brist på överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen, särskilt direktiv […/…/EG] om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna*, direktiv 2005/85/EG* ***och direktiv 2004/83/EG***.

Or. en

Motivering

Se motiveringen till ändringsförslag 20.

Ändringsförslag 22

Förslag till förordning
Artikel 31 – punkt 8

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
8. Överföringarna får avbrytas under en period på högst sex månader. Om grunderna för åtgärderna fortfarande kvarstår efter sex månader får kommissionen, på begäran av den berörda medlemsstat som avses i punkt 1 eller på eget initiativ, besluta att förlänga tillämpningen av åtgärderna i ytterligare sex månader. Punkt 5 ***är tillämplig***.	8. Överföringarna får avbrytas under en period på högst sex månader. Om grunderna för åtgärderna fortfarande kvarstår efter sex månader får kommissionen, på begäran av den berörda medlemsstat som avses i punkt 1 eller på eget initiativ, besluta att förlänga tillämpningen av åtgärderna i ytterligare sex månader. ***Bestämmelserna i*** punkt 5 ***ska också vara tillämpliga***.

Or. en

Motivering

Språklig ändring.

Ändringsförslag 23

Förslag till förordning
Artikel 31 – punkt 9a (ny)

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
	9a. På grundval av förslag från kommissionen till Europaparlamentet och rådet och i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i EG-fördraget ska instrument antas som är bindande för alla medlemsstater för att ge effektivt stöd åt de medlemsstater vars nationella system sätts under särskilt och oproportionellt tryck, framför allt på grund av deras geografiska läge eller demografiska situation. Dessa instrument ska träda i kraft senast den 31 december 2011 och under alla omständigheter innehålla föreskrifter om följande:
	a) Detachering av tjänstemän från andra medlemsstater, under den europeiska asylstödsbyråns överinseende [.../.../EG], vilka ska hjälpa de medlemsstater vars system sätts under särskilt tryck och där sökandena inte kommer i åtnjutande av en adekvat skyddsnivå.
	b) Ett system för omplacering av personer som åtnjuter internationellt skydd, från medlemsstater vars system sätts under särskilt och oproportionellt tryck till andra; detta ska ske i samråd med FN:s flyktingkommissariat och under beaktande av principerna om icke diskriminering, insyn och entydighet.

Or. en

Motivering

The Dublin system in itself, as spelled out in Impact assessment SEC(2008)2962, is not a cause of particular asylum pressure or overburden on Member States. The provisions on the 'temporary suspension of transfers' will therefore turn out to be a political statement rather than an effective instrument to support a Member State that faces a particularly urgent situation which places an exceptionally heavy burden on its reception capacities, asylum system or infrastructure (and very often leading to cases where applicants cannot benefit from adequate standards of protection, in particular in terms of reception conditions and access to the asylum procedure). The past years have shown that the existing forms of practical cooperation among Member States in order to align their interpretation of the principle of 'solidarity and fair sharing of responsibility' are not in any way sufficient to address the problems that a number of Member States are facing. It is essential to look at the heavy burden posed on the resources of a number of Member States from a wider perspective of general migratory pressures. Binding responsibility sharing instruments seem to be the only way forward. At the same time the Commission should make full use of its possibilities to start up infringements procedures in cases where non-compliance with community law persists.

Ändringsförslag 24

Förslag till förordning
Artikel 31 – punkt 9b (ny)

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
	9b. Denna artikel ska upphöra att gälla när de instrument som anges i punkt 9a har trätt i kraft och under alla omständigheter senast den 31 december 2011.

Or. en

Motivering

Se motiveringen till ändringsförslag 23.

Ändringsförslag 25

Förslag till förordning
Artikel 31 – punkt 9c (ny)

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
	9c. Som en del av den övervakning och utvärdering som avses i artikel 41 ska kommissionen se över tillämpningen av denna artikel och rapportera till Europaparlamentet och rådet senast den 30 juni 2011. I sin rapport ska kommissionen göra en bedömning av huruvida det finns ett motiverat behov av att utvidga tillämpningen av denna artikel så att den kommer att gälla även efter den 31 december 2011. Om kommissionen anser att det är lämpligt ska den för Europaparlamentet och rådet lägga fram ett förslag om en sådan utvidgning i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget.

Or. en

Motivering

Se motiveringen till ändringsförslag 23.

Ändringsförslag 26

Förslag till förordning
Artikel 32 – punkt 9 – stycke 2

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
Om den asylsökande konstaterar att uppgifterna har behandlats i strid med denna förordning eller direktiv 95/46/EG , särskilt genom att de är ofullständiga eller felaktiga, har han eller hon rätt att få dem rättade eller utplånade.	*(Berör inte den svenska versionen.)*

Or. en

Motivering

(Berör inte den svenska versionen.)

Ändringsförslag 27

Förslag till förordning
Artikel 35 – punkt 2 – stycke 1

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
2. Förlikningsförfarandet inleds genom att en av de oeniga medlemsstaterna vänder sig till ordföranden för den kommitté som inrättats genom artikel 40. Genom att godta användandet av förlikningsförfarande, förbinder sig de berörda medlemsstaterna att ta största hänsyn till den lösning som föreslås.	*(Berör inte den svenska versionen.)*

Or. en

Motivering

(Berör inte den svenska versionen.)

Ändringsförslag 28

Förslag till förordning
Artikel 41 – stycke 1

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
Kommissionen ska senast tre år efter den dag som avses i artikel 44 första stycket rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning och föreslå eventuella nödvändiga ändringar. Medlemsstaterna ska senast sex månader innan den fristen löper ut lämna kommissionen alla upplysningar som behövs för att utarbeta rapporten.	Kommissionen ska senast tre år efter den dag som avses i artikel 44 första stycket ***och utan att det påverkar artikel 31.9c*** rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning och föreslå eventuella nödvändiga ändringar. Medlemsstaterna ska senast sex månader innan den fristen löper ut lämna kommissionen alla upplysningar som behövs för att utarbeta rapporten.

Or. en

Motivering

I linje med ändringsförslagen till artikel 31.

MOTIVERING

1. Bakgrund

I kommissionens rapport[1] om utvärderingen av Dublinsystemet (den så kallade tekniska utvärderingen) drog man följande slutsats: ”Dublinsystemets syfte att fastställa klara och fungerande mekanismer för att avgöra vilket land som har ansvaret för prövningen av en asylansökan har på det hela taget uppnåtts”. Vissa farhågor fanns dock kvar, både när det gällde systemets praktiska tillämpning och dess effektivitet. Dessutom framträdde i samband med reaktionerna på grönboken[2] om det framtida gemensamma europeiska asylsystemet (den så kallade politiska utvärderingen) även ett antal viktiga brister, huvudsakligen förknippade med systemets effektivitet och skyddsnivån för dem som ansöker om internationellt skydd inom ramen för Dublinsystemet.

Därför, och i syfte att åtgärda nämnda brister, beslutade kommissionen att lägga fram ett förslag till omarbetning av rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 *om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat* (nedan kallad *Dublinförordningen*).

I förslaget behåller man samma underliggande principer som i den befintliga Dublinförordningen, nämligen att ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd i första hand vilar hos den medlemsstat som spelade den största rollen vid sökandens inträde i eller bosättning inom medlemsstaternas territorier, med vissa undantag vilkas syfte är att värna familjers sammanhållning samt konkreta humanitära bestämmelser.

Det bör nämnas att Europaparlamentet vid upprepade tillfällen har uttryckt sin ståndpunkt och lade fram en rad rekommendationer i sin resolution från september 2008 om utvärderingen av Dublinsystemet[3]. Kommissionen har tagit hänsyn till de flesta av dessa rekommendationer.

Att dagens Dublinförordning, som ingår i första steget i det framtida gemensamma europeiska asylsystemet, var resultatet av en känslig politisk kompromiss som antogs enhälligt i rådet, innebar att den slutliga texten innehöll många tvetydigheter och lagstiftningsmässiga luckor. Föredraganden instämmer därför med kommissionen i att det fortfarande finns mycket utrymme för att förbättra det befintliga instrumentet.

[1] KOM(2007)0299, s. 13.
[2] KOM(2007)0301.
[3] P6_TA-PROV(2008)0385.

2. Förslagets mål och innehåll

Kommissionen vill förändra dagens Dublinsystem genom att

1. utvidga förordningens tillämpningsområde så att det även omfattar personer som ansöker om (eller har beviljats) subsidiärt skydd,
2. effektivisera dagens system,
3. bättre ta tillvara de särskilda behoven hos personer som ansöker om internationellt skydd och ange tillräckliga rättssäkerhetsgarantier inom ramen för Dublinförfarandet,
4. ta itu med situationer med ovanligt stort tryck på medlemsstaters mottagningskapacitet och asylsystem, samt situationer då det finns en otillräcklig grad av skydd för dem som ansöker om internationellt skydd.

2.1. Att utvidga förordningens tillämpningsområde så att det även omfattar personer som ansöker om (eller har beviljats) subsidiärt skydd

Det nuvarande Dublinsystemet omfattar inte personer som ansöker om (eller har beviljats) subsidiärt skydd, eftersom begreppet subsidiärt skydd ännu inte ingick i regelverket på asylområdet då systemet antogs. Detta begrepp införlivades dock genom antagandet av rådets direktiv 2004/83/EG (direktivet om villkor för flyktingstatus). Även om dagens *status quo* inte omedelbart skulle leda till stora praktiska problem, vilket betonas i konsekvensbeskrivningen[1], skulle det kunna leda till att en asylsökande inte kan återförenas med en familjemedlem som har subsidiärt skydd i en annan medlemsstat. Det är därför nödvändigt att utvidga tillämpningsområdet för att garantera överensstämmelse med andra rättsakter på asylområdet och förhindra att familjemedlemmar i praktiken skiljs åt. Rent generellt är förslaget inriktat på att anpassa förordningens terminologi och definitioner till den som finns i andra asylinstrument. I syfte att uppnå större överensstämmelse och bättre lagstiftning stöder föredraganden helt de ändringar som kommissionen föreslår.

2.2. Att effektivisera dagens system

Man föreslår flera ändringar för att öka Dublinsystemets enhetlighet och effektivitet, i syfte att uppnå bättre efterlevnad av medlemsstaterna. Föredraganden stöder dessa ändringar.

- Frister för att se till att förfarandet för fastställande av ansvar för prövningen blir effektivare och införs snabbare (t.ex. frister för att ge in framställningar om återtagande, kortare tidsfrister för att tillmötesgå begäran om upplysningar, tidsfrister för att besvara framställningar på humanitära grunder samt att klargöra att humanitära skäl kan åberopas i vilket skede som helst).

- Ansvarets upphörande klargörs (t.ex. under vilka omständigheter klausulerna om upphörande gäller, vilken medlemsstat som har bevisbördan).

[1] SEK(2008)2962.

- Omständigheterna och förfarandena för användning av klausulerna om frivilligt ansvar klargörs (humanitära klausulen och suveränitetsklausulen).

- Den befintliga tvistlösningsmekanismen utvidgas (för att omfatta tvister om tillämpningen av förordningen i dess helhet).

- Bestämmelser om överföring införs (t.ex. bestämmelser om felaktiga överföringar och kostnader för överföringar samt en ny bestämmelse om utbyte av relevant information före överföring).

- En bestämmelse om hållande av en obligatorisk intervju införs (för att samla all information som behövs för att fastställa ansvarig medlemsstat och för att muntligen upplysa den sökande om tillämpningen av förordningen).

2.3. Att bättre tillvarata de särskilda behoven hos personer som ansöker om internationellt skydd och ange tillräckliga rättssäkerhetsgarantier inom ramen för Dublinförfarandet

Det föreslås flera ändringar för att stärka det rättsliga och processuella skyddet för dem som ansöker om internationellt skydd och ge dem bättre förutsättningar att försvara sina rättigheter:

- Det specificeras vilket innehåll och vilken form informationen till personer som ansöker om internationellt skydd ska ha, och när sådana upplysningar ska tillhandahållas, inklusive bestämmelser om ett gemensamt informationsblad.

- Rätten att överklaga ett beslut om överföring, inklusive rätten till juridisk rådgivning och/eller ombud, och skyldigheten för de behöriga myndigheterna att besluta huruvida verkställigheten av beslutet bör skjutas upp samt att ge den berörda personen möjlighet att stanna kvar på territoriet i väntan på ett sådant beslut.

- En ny bestämmelse införs som tar upp principen att en person inte bör frihetsberövas av det enda skälet att han eller hon söker internationellt skydd.

- Flera bestämmelser förtydligas för att säkerställa respekt för principen om effektiv tillgång till asylförfarandet.

- Rätten till familjeåterförening utvidgas till att omfatta familjemedlemmar som åtnjuter subsidiärt skydd och som vistas i en annan medlemsstat (*se 2.1.*).

- Återförening med släktingar i beroendeställning görs obligatorisk.

- Skyddet för underåriga utan medföljande vuxen utvidgas för att möjliggöra återförening inte bara med kärnfamiljen, utan också med andra släktingar som befinner sig i en annan medlemsstat.

- Det införs en ny bestämmelse om garantier för underåriga.

- Definitionen av ”familjemedlemmar” utvidgas med avseende på underåriga, för att garantera ett bättre skydd för principen om hänsyn till barnets bästa.

- Avskaffande, under vissa omständigheter, av möjligheten att skicka tillbaka en sökande på vilken ett av kriterierna rörande familjens enhet kan tillämpas.

- Av tydlighetsskäl samlas suveränitetsklausulen och den humanitära klausulen i samma kapitel, under beteckningen ”klausuler om frivilligt ansvar”.

- Kravet på samtycke från den sökande bibehålls för att säkerställa att suveränitetsklausulen inte tillämpas i strid med den sökandes intressen.

Föredraganden stöder dessa principer, och därför också de föreslagna ändringarna. Dessutom föreslår föredraganden några mindre ändringar.

2.4. Att hantera situationer med ovanligt stort tryck på medlemsstaters mottagningskapacitet och asylsystem, samt situationer då det finns en otillräcklig grad av skydd för dem som ansöker om internationellt skydd

I det nuvarande Dublinsystemet anges ingen mekanism genom vilken man i situationer med ovanligt stort tryck på en medlemsstat med begränsad mottagnings- och absorptionskapacitet kan upphäva Dublinöverföringarna om dessa överföringar ytterligare skulle belasta den berörda medlemsstaten. Det samma gäller i fall då det finns anledning att tro att Dublinöverföringarna skulle kunna leda till att sökanden inte får ett tillräckligt skydd i den ansvariga medlemsstaten, särskilt i fråga om mottagningsvillkor och tillgång till asylförfarandet.

Föredraganden skulle faktiskt önska att de föreslagna bestämmelserna skulle betraktas som överflödiga. Men verkligheten är en annan. Hon är (exempelvis) allvarligt oroad över de skiljaktiga besluten om att erkänna eller avslå asylansökningar när det gäller sökanden från samma ursprungsland. Som kommissionen konstaterar i den strategiska planen för asylpolitik[1]: ”trots att en viss harmonisering av lagstiftningen ägt rum på EU-nivå leder bl.a. avsaknaden av gemensam praxis, skilda traditioner och olikartade informationskällor om ursprungsland till ett divergerande resultat. Detta ger upphov till sekundära migrationsrörelser och strider mot principen om likvärdig tillgång till skydd i hela EU.” Utan tvivel kommer det att fortsätta vara stora skillnader mellan asylbesluten (även när det gäller liknande ärenden) så länge inte medlemsstaterna tar itu med problemet.

Det slutliga mål som eftersträvas på EU-nivå är att införa lika villkor och ett system som garanterar att personer som verkligen behöver skydd får tillgång till en hög nivå av skydd på samma villkor i alla medlemsstater, samtidigt som man rättvist och effektivt hanterar dem som bedöms inte behöva skydd. Som det betonas i kommissionens meddelande om ökat praktiskt samarbete[2]: ”Gemenskapens åtgärder på området utgår från behovet av solidaritet mellan medlemsstaterna inför en utmaning som i ett EU utan inre gränser inte effektivt kan hanteras av enskilda länders individuella åtgärder.” Föredraganden anser att solidaritet och

[1] KOM(2008)0360. s. 4.
[2] KOM(2006)0067, s. 2.

rättvis ansvarsfördelning utgör en av hörnstenarna i gemensamma EU-strategier. Partnerskap och samarbete för att hantera inflöden av människor som söker asyl eller subsidiärt eller tillfälligt skydd är därför avgörande.

Även om föredraganden i princip stöder bestämmelserna om att ”tillfälligt avbryta överföringar” (artikel 31) måste det stå klart att Dublinsystemet aldrig avsågs vara något instrument för delning av bördan. Dessutom skulle hon vilja betona det *faktum* att **Dublinsystemet i sig, som det framställs i konsekvensbeskrivningen[1], inte är orsaken till något konkret asyltryck eller någon överbelastning på medlemsstaterna. Föredraganden fruktar därför att dessa bestämmelser kommer att visa sig vara ett politiskt ställningstagande snarare än ett effektivt instrument för att förbättra standarderna eller på ett seriöst sätt hjälpa medlemsstater som befinner sig i en akut situation som utsätter dess mottagningskapacitet, asylsystem eller infrastruktur för ett utomordentligt starkt tryck.**

I sin strategiska plan för asylpolitik slog kommissionen fast att ”det bästa sättet att säkra mer solidaritet inte är att anta något nytt övergripande instrument, utan att ge medlemsstaterna tillgång till en serie olika mekanismer som hjälper dem att klara av de olika utmaningar som de ställs inför”[2]. Föredraganden instämmer, men bara i viss mån. Hon anser att de senaste åren har visat att de befintliga formerna för praktiskt samarbete mellan medlemsstaterna (för att inbördes anpassa deras tolkningar av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning) inte på något sätt räcker för att förbättra standarderna eller ta itu med problemen som ett antal medlemsstater står inför, exempelvis på grund av sitt geografiska läge eller sin demografiska situation.

En förbättring av standarderna eller medlemsstaternas solidaritet bör därför (på sitt sätt) tvingas fram genom att införa bindande instrument för samtliga medlemsstater:

1. Upprätta nationella expertgrupper i asylfrågor för att hjälpa medlemsstater som har ett stort antal asylsökande (t.ex. genom att garantera adekvata mottagningsvillkor, behandla ansökningar inom de föreskrivna tidsfristerna och enligt föreskrivna förfaranden).

2. Upprätta ett reallokeringssystem för att göra det möjligt för personer under internationellt skydd att tas emot av en annan medlemsstat än den som gav dem skyddet.

Dessutom uppmanas kommissionen att använda alla sina befogenheter för att inleda överträdelseförfaranden om gemenskapslagstiftningen fortfarande inte skulle följas (särskilt när det gäller tillgång till asylförfarandet och adekvata mottagningsvillkor).

Föredraganden är helt klart av åsikten att det inte räcker med solidaritet endast i form av finansiella medel. Hon välkomnar dock (naturligtvis!) kommissionens avsikt att under 2009 inleda en studie för att utvärdera möjliga sätt att förbättra verkan av EU:s finansiella solidaritet (inklusive Europeiska flyktingfonden) och bedöma om de befintliga finansiella

[1] SEK(2008)2962.
[2] KOM(2008)0360, s. 8.

instrumenten ger effektivt stöd i de utmaningar som medlemsstaterna står inför på grund av ett ovanligt starkt migrationstryck.

3. Ett par anmärkningar

Ur politisk synvinkel är det uppenbart att medlemsstaterna har svårt att effektivt harmonisera kvalitetsstandarderna och dela ansvaret. De standarder som man hittills har kommit överens om skiljer sig drastiskt från de höga ambitionerna som först uttalades 1999. I själva verket är den högsta gemensamma nämnaren bara ett minimum. Som ett resultat föreligger enorma skillnader och avvikelser i praktiken. Till exempel asylprövningsdirektivet är i själva verket en lång förteckning över samtliga befintliga asylstrategier i EU:s medlemsstater. Därför fastslås genom direktivet ett antal förfarandestandarder snarare än ett standardförfarande. I det avseendet har den eftersträvade harmoniseringen helt klart misslyckats. Om man ska undvika sekundära migrationsrörelser är dessutom harmoniserade mottagningsvillkor av yttersta vikt. Men trots direktivet om mottagningsvillkor leder även här det stora handlingsutrymmet till att den eftersträvade harmoniseringseffekten upphävs. Olyckligtvis gäller detta även för kriterierna om att ge skyddsstatus.

Det är därför centralt att förbättra villkoren för att personer som söker skydd i EU effektivt ska kunna lägga fram och hävda sina krav, att stärka kapaciteten för alla inblandade aktörer i syfte att förbättra den generella kvaliteten och ge nationella asylförvaltningar de verktyg som gör det möjligt för dem att effektivt hantera asylflöden och samtidigt förhindra bedrägeri och missbruk. Att en förbättring av kvaliteten, tillsammans med större konsekvens och solidaritet, inte bara är i de asylsökandens intresse, utan även i medlemsstaternas intresse, verkar inte ha gått igenom (än?). Mer välunderbyggda beslut kommer dock att minska antalet negativa beslut som blir ifrågasatta, vilket leder till stora besparingar i tid och kostnader. Dessutom behövs en större enhetlighet i medlemsstaternas praxis för att effektivt motverka sekundära migrationsrörelser inom EU.

Trots alla löften och överenskommelser har många medlemsstater enorma svårigheter med att leva upp till sina löften. Till och med införlivandet av dagens fyra huvudsakliga rättsliga instrument i nationell lagstiftning förlöpte inte smidigt i fråga om tidsmässig samordning och grundlighet, och tolkningarna av de rättsliga instrumenten skiljer sig markant åt mellan medlemsstaterna. Den politiskt känsliga karaktären hos asyl- och migrationsfrågor är så stark att medlemsstaterna håller fast vid en nationell avskräcknings- och avvisningspolitik snarare än att anamma ett europeiskt perspektiv.

En bättre och mer harmoniserad skyddsstandard genom att ytterligare samordna och genomdriva medlemsstaternas lagstiftning är den rätta (och i själva verket den enda) vägen framåt. För att uppnå detta mål har kommissionen inte bara föreslagit att Dublinförordningen omarbetas, utan även att direktivet om mottagningsvillkor liksom Eurodac-förordningen omarbetas. Kommissionens förslag för ändring av direktivet om villkor för flyktingstatus (2004/83/EG) och asylprövningsdirektivet (2005/85/EG) kommer att läggas fram under 2009. Dessutom kommer kommissionen att föreslå att en europeisk byrå för stöd till samarbete i asylfrågor inrättas (som ska ge praktisk hjälp till medlemsstaterna vid beslut om asylansökningar).

Till sist skulle föredraganden vilja uttrycka viss kritik mot den ordning i vilken kommissionen lämnade in nämnda förslag till parlamentet och rådet. Lagstiftningsmässigt skulle det ha varit mer logiskt om det omarbetade asylprövningsdirektivet (2008/85/EG) hade anslutits till dagens ”asylpaket” (Dublin, Eurodac, mottagningsvillkor och den europeiska byrån för stöd till samarbete i asylfrågor). Det skulle ha möjliggjort en större enhetlighet hos de olika asylinstrumenten.